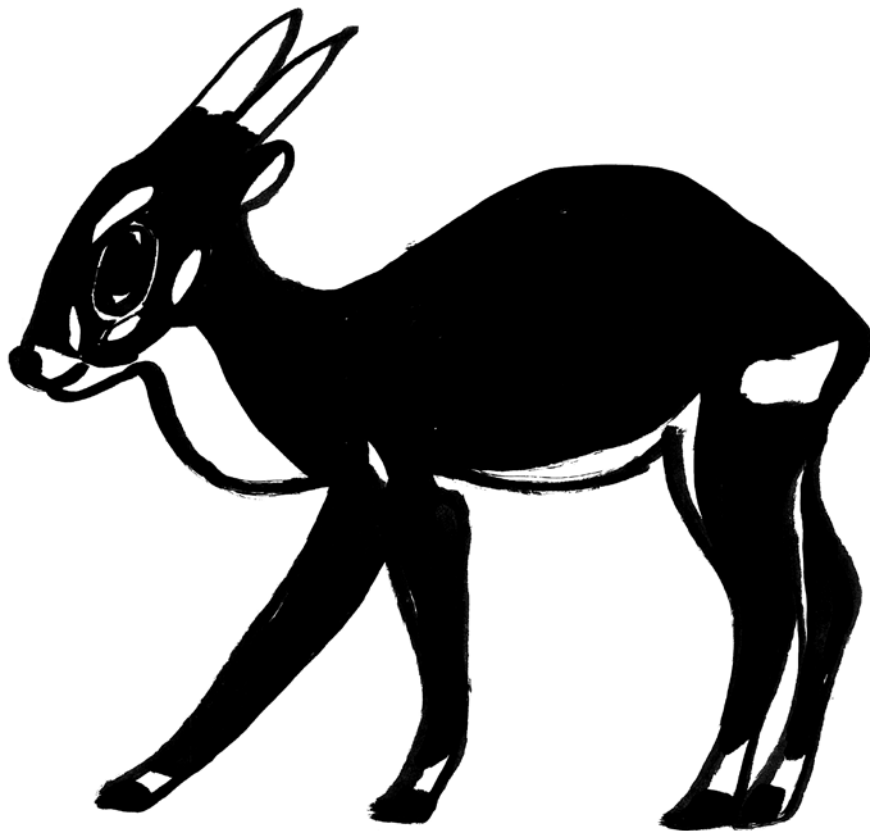

Opinnäytetyö
Veera Elina Ala-Vähälä 2014

Lahden ammattikorkeakoulu,
Muotoilu- ja taideinstituutti
Viestinnän koulutusohjelma

Ala-Vähälä Veera:
Laajan ja yhtenäisen kuvituskokonaisuuden luominen
viivapiirrostekniikkaa tutkien

Graafisen suunnittelun opinnäytetyö
56 + 156 sivua
Syksy 2014

Opinnäytetyöni aihe on laajan ja yhtenäisen kuvitus-
kokonaisuuden luominen viivapiirrostekniikkaa tutkien.

Työn kirjallisessa osiossa tarkastelen piirrettyä viivaa ja sen
mahdollisuuksia lähdekirjallisuuden avulla ja analysoin
työprosessiani vaiheittain. Raporttini liitteenä on myös
kuvituskatalogi, jossa esittelen kaikki opinnäytetyöni valmiit
kuvitukset.

Tavoitteeni on yksinkertaistaa kuvallista ilmaisuani ja kehittää
kuvitusosaamistani.

Avainsanat: Kuvitus, viivapiirros, kontrasti, viiva, tussi

Lahti University of Applied Sciences
Institute of Design and Fine Arts
Degree Programme in Visual Communications

Ala-Vähälä Veera:
Collection of 74 illustrations using and exploring line drawing
technique

Graduation project in Graphic Design
56 + 156 pages
Fall 2014

The subject of my graduation project is creating a coherent
collection of 74 illustrations using and exploring line drawing
technique.

In the report I'll go briefly through some conventions in line
drawing using source literature. In my process description
I will analyse my own process step by step. I have also
included a illustration catalogue with all the final illustrations
as an addition to this report.

My goals are to simplify my visual expression and develop my
skills as an illustrator.

Key words: Illustration, line drawing, contrast, line, tusch

s.		
11	1	Johdanto
17	2	Piirtämisestä
18	2.1	"Hyvistä" piirustuksista
20	2.2	Viivasta ja kontrastista
22	2.3	Pelkistämisestä
24	2.4	Viivasta Itä-Aasian visuaalisissa perinteissä
27	3	Prosessi
27	3.1	Työn taustat
30	3.2	Työn aloitus ja ongelmat viivan kanssa
34	3.3	Toinen kierros
39	3.4	Tyyli muotoutuu
49	4	Valmis juliste
50	5	Itsearviointi ja yhteenveto
53		Lähteet

Cao shu

Kiinalainen kurssiivikirjoitusmenetelmä, joka tunnetaan elävästä viivankäytöstä. (cao=nopea, ”huolimaton”, shu=kirjoitus)

Kontrasti

Visuaalisessa merkityksessä: valon, värin tai muodon luoma ero kahden tai useamman elementin välillä.

Kuang cao

Kiinalaisen kurssiivikirjoituksen cao shu:n alalaji, ”villi kurssiivi”.

Neoteenisuus

Biologiassa tarkoittaa poikasmaisten piirteiden, kuten suurten silmien ja ison pään, esiintymistä aikuisilla yksilöillä. Esimerkkejä neoteenisuudesta esiintyy myös taiteessa, esimerkiksi sarjakuvissa.

Piste

Piste on tarkka sijainti tasolla. Piste ei ole näkyvä asia, vaan paikkatieto.

Taideteoksen sisäinen elämä

Wassily Kandinskyn määrittelemä taideteoksen ominaisuus, jossa ainutlaatuinen teos erkaantuu taiteilijastaan ja alkaa elää omaa henkistä elämäänsä.

Viiva

Kuvaa pisteen liikkumista. Piste voi olla esimerkiksi kynän kärjen sijainti, jota käsi kynää siirtäessään liikuttaa. Tällöin paperille syntyy viiva, jonka kynän jättämä jälki paljastaa. Puhun kuitenkin tässä opinnäytetyössä näistä jäljistä viivoina.

Qi

Perinteisessä kiinalaisessa kulttuurissa tunnettu keskeinen käsite, ”elämänvoima”, jota esiintyy kaikkialla luonnossa ja ihmisissä. Kiinalainen kalligrafia perustuu taiteilijan tavoitteeseen ilmentää qi:tä teoksessaan.

Tämä on opinnäytetyöni aiheesta ”laajan yhtenäisen kuvituskokonaisuuden luominen viivapiirrostekniikkaa tutkien”. Lopputuotteeni on 74 kuvituksen kokonaisuus, jonka julkaisen julisteen ja kuvituskatalogin muodossa. Kuvitusten aiheena ovat maailman uhanalaisimmat eläinlajit perustuen IUCN SSC:n (International Union for Conservation of Nature Species Survival Commission) ja Zoological Society of Londonin vuonna 2011 julkaisemaan listaan maailman sadasta uhanalaisimmasta eliölajista.

Projektini on henkilökohtainen. Teen työn kehittyäkseni kuvittajana ja kuvitusreferenssiksi tulevaisuuden toimeksiantoja ajatellen. Opinnäytetyöni ei ole hankkeistettu.

Opinnäytetyöni tavoite on syventää osaamistani piirtäjänä ja kuvittajana. Haluan perustella visuaalisia valintoja, jotka teen kuvitustyylini yhtenäistämiseksi suurta kokonaisuutta laatiessa. Perusteluitani pohjaan taideteoreettisiin lähte-teoksiin ja piirtäessäni tekemiini empiirisiin havaintoihin. Aihevalinnallani haluan tuoda esiin huoleni maapallon lajiston hupenemisesta. Ongelma on todellinen ja tärkeä, ja haluan tuoda sitä esiin luomallani kokonaisuudella.

Olen graafinen suunnittelija ja kuvittaja. Olen piirtänyt ja maalannut aina, aiheinani ovat olleet pääasiassa eläimet. Jos ajatukseni ovat muualla esimerkiksi palaverin tai puhe-linkeskustelun aikana, piirrän yleensä luonnoskirjaani pieniä koiria ja muita pikkueläimiä erilaisissa asennoissa. Niiden piirtäminen tulee lihasmuististani, eikä vaadi minkäänlaista keskittymistä. Kaikista piirroksistani ne ovat ehkä suosikkejani. Eläinten oikeudet ja maapallon biodiversiteetti ovat

minulle tärkeitä arvoja, ja koetan valinnoillani edesauttaa mikroliikettä oikeaan suuntaan. Halusin tehdä työn, joka yhdistää luontevan tapani eläinten piirtämiseen ja ottaa kantaa tärkeän asian puolesta. Tämän takia valitsin aiheekseni maailman uhanalaisimpien eläinlajien listan kuvittamisen.

Aiheen työlle löysin lukiessani Wikipedia-artikkeleita sukupuuttoon kuolleista eläimistä. Halusin aluksi tehdä kuvituksia maapallolta hävinneistä lajeista, mutta tämä osoittautui jo moneen kertaan toteutetuksi ideaksi. Myös toivo näiden lajien eloonjäämisestä oli jo menetetty, joten niiden kuvittaminen olisi ollut lähinnä tribuutti. Lisäksi useimmat löytämäni kuvat 1900–1800-luvulla hävinneistä lajeista olivat kuvituksia, joiden uudelleenpiirtäminen ei innostanut minua. Kadonneet eläinlajit kuitenkin johdattivat minut lukemaan artikkeleita, joka listasi maailman sata uhanalaisinta eliölajia. (Wikipedia: The world's 100 most threatened species) Vuonna 2013 IUCN SSC:n (International Union for Conservation of Nature Species Survival Commission) ja Zoological Society of Londonin tutkijoiden laatima lista julkaistiin alun perin nimellä ”Priceless or Worthless?” ja se on kokonaisuudessaan näkyvissä Wikipediassa.

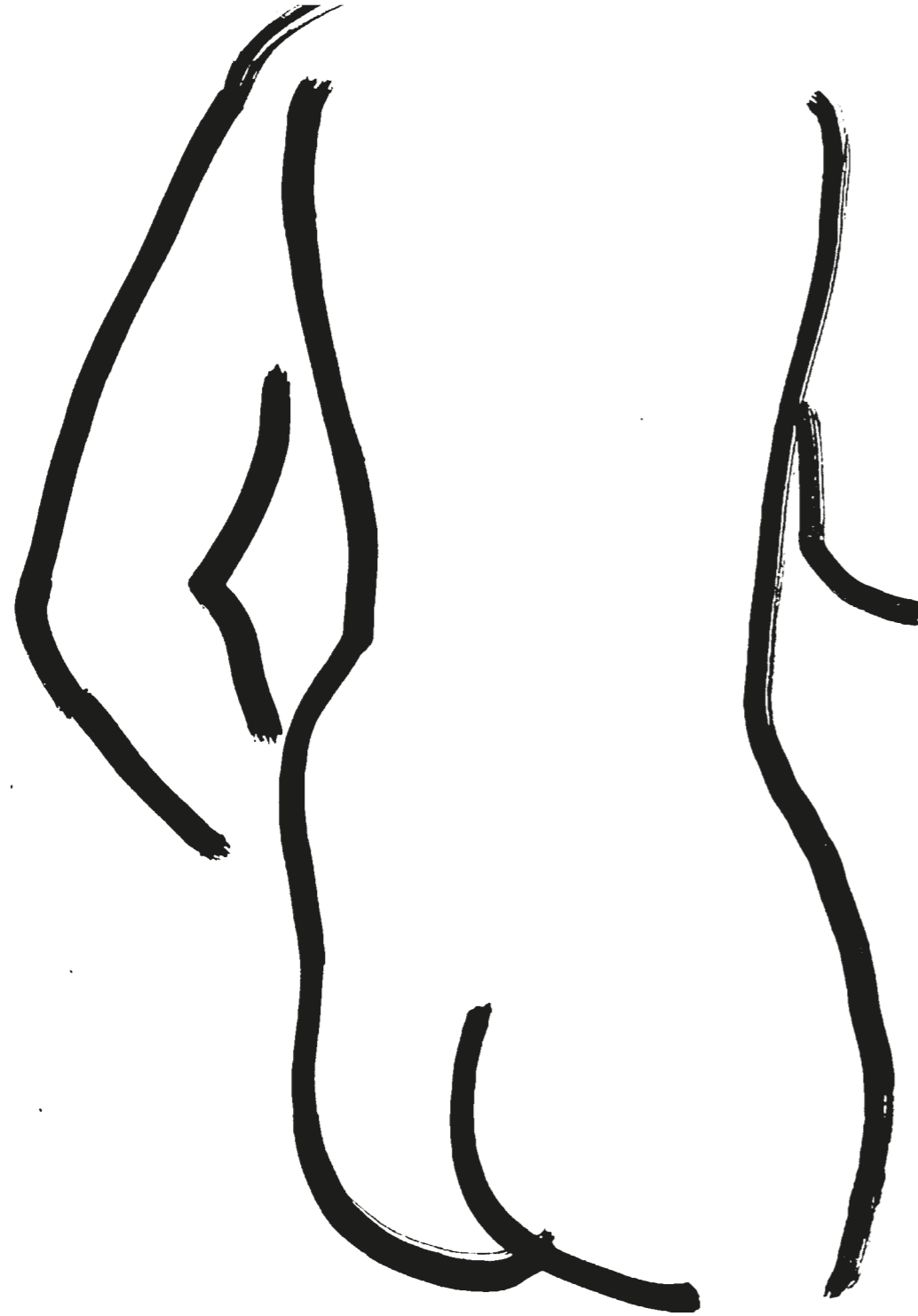
Listan lajit eivät ole yhtä karismaattisia kuin vaikkapa tiikerit ja pandat, tai suoranaisesti hyödytä ihmisiä, joten niiden pelastamiseksi ei ole juurikaan toimittu. Listan laatijat kuitenkin esittävät, että välittömällä toiminnalla nämä lajit voisivat saada uuden mahdollisuuden, mikäli yhteiskunta tunnustaisi eettisellä ja moraalaisella tasolla jokaisen lajin oikeuden olemassaoloon (the Guardian, 2014). Tämä on mielestäni tärkeä ja universaali viesti, joka ansaitsee mahdollisimman paljon näkyvyyttä.

Priceless or Worthless -listalla on 100 lajia, mutta projektin edetessä tiivistin aihetta pitäytymällä eläimissä ja jättämällä kasvit ulkopuolelle. Uhanalaisimpien lajien listalla on 74 eläinlajia. Vaikka listan tarkoitus on nimenomaan osoittaa, että kaikki lajit ovat samanarvoisia, en koe piirtämieni lajien rajaamista eläimiin listan viestin vastaisena valintana. Joka tapauksessa listan käyttäminen työn lähtökohtana levittää tietoa uhanalaisten lajien asemasta. Keskittyminen eläimiin sopi myös projektiin ilmaisullisista syistä, sillä kasvien kuvaamisessa olisin halunnut tutkia eri tekniikoita ja välineitä kuin eläimissä. Projekti olisi siis laajuudeltaan paisunut aivan liian suureksi.

Käytin työssäni observoivaa eli havainnoivaa metodia. Tein satoja viivapiirroksia ja -maalauksia prosessinomaisesti luodakseni yhtenäisen 74 kuvan kokonaisuuden, joka toimii yhdessä ja erikseen. Vertailin piirroksia keskenään ja kehitin ilmaisunani tekemieni havaintojen perusteella. Testatakseni kuvitusten toimivuutta koostin niistä julisteen ja kuvituskatalogin.

Vaikutteeni ja inspiraationlähteeni tulevat taiteesta, internetistä, populaarikulttuurista ja tämänhetkisten suunnittelijoiden ja kuvittajien tuotannosta. Käyn nykyaikaisen näyttelyissä ja selaan taide- ja designblogeja aktiivisesti. Pidän myös omaa kuvitusblogia, joka inspiroi minua piirtämään ja jakamaan töitäni ilman turhaa itsekkyyttä. Useimmat ystäväni ovat suunnittelijoita ja kuvittajia, ja saan heistä paljon inspiraatiota päivittäin. Vaikka muodit varmasti vaikuttavatkin työhöni, haluan kuitenkin ennen kaikkea ilmaista omaa ajatustani kaikessa mitä teen.

Olen käyttänyt lähteenä taideteoreettista kirjallisuutta taidefilosofiasta ja kalligrafiasta sekä kuvalähteinä kirjoja ja internetistä etsimiäni sivustoja. Bauhaus-ajattelijoiden Wassily Kandiskyn ja Paul Kleen kirjat Taiteen henkisestä sisällöstä (Kandinsky) ja Pedagoginen luonnoskirja / Modernista taiteesta (Klee) ovat olleet tärkeitä ajattelun herättäjiä ja auttaneet tutkimaan luomismenetelmiäni analyttisemmin. Itä-Aasian viivankäytön perinteet ja kiinalaisen kalligrafian nostin esiin, koska ne tarjoavat länsimaisesta näkökulmasta katsoen hyvin eloisan ja raikkaan tavan tarkastella viivaa ja sen piirtämistä.

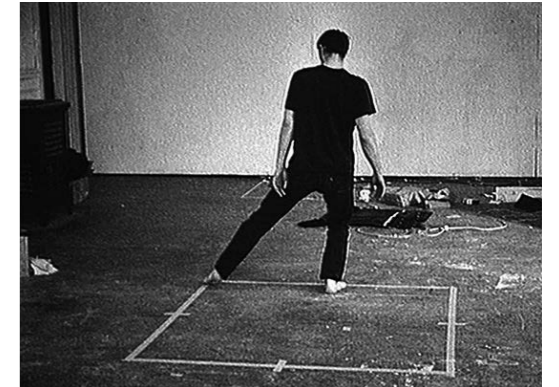
H. Matisse - mai 50

1. Henri Matisse 1950, "Nude from the back", sivellin paperille, elävän kohteen havainnointi.

Berliiniläinen taiteilija Aline Helmcke kirjoittaa esseessään "Viiva ja liike" avaavasti piirtämisen luonteesta. Helmcken sanoin "Piirustuksen potentiaali on sen välineen pelkistyneisyydessä. Tämä tarjoaa suuren vapauden." (Helmcke 2014, 35.) Vapaus näkyy piirtämällä syntyneen taiteen tavattomassa kirjossa. Pelkät perinteiset lyijykynä ja paperi mahdollistavat lähes minkä tahansa aiheen kuvallisen ilmaisun missä ja milloin vain. Rembrandtin piirroksia on löydetty kuiteista, kirjojen sivuilta ja hautausilmoitusten kääntöpuolilta (Slive 1965, 11). Myös esimerkiksi urban sketching -artistit havainnoivat ja piirtävät ihmisiä ja kaupunkimaisemaa vaikkapa raitiovaunun tai juna-aseman penkillä istuen. Mobiilisovellusten avulla jopa kännykän kosketusnäytöllä voi piirtää.

Ajan ja paikan riippumattomuuden lisäksi piirtämisen tekniikka ei rajoitu pelkästään kyniin ja paperiin. Esimerkiksi esseessään "Viivan painovoima" taiteilija Stig Baumgartner kirjoittaa Bruce Naumanin videoteoksen Dance or Exercise on a Perimeter of a Square (1967–1968) piirustuksellisesta luonteesta. Nauman astelee teoksessa liioitelluin liikkein latiaan teipatun neliön ääriviivojen päällä metronomin tikityksen tahtiin kahdeksan ja puolen minuutin ajan. Baumgartner rinnastaa Naumanin kehon liikkeen piirtäjän käsialaan – kävelemällä taiteilija luo oman jälkensä teokseen aivan yhtä kehollisesti kuin piirtäjä kynällä paperille. (Baumgartner 2014, 18.) Piirtämisen käsite ei siis rajoitu ainoastaan perinteisenä pidettyyn kynäilyyn.

Piirtäjä voi vaikuttaa piirroksensa laatuun käyttämillään materiaaleilla, kuten piirustusvälineellä ja -alustalla (esimerkiksi lyijykynä, tussi ja sivellin, paperi, maa, iho) ja valitsemansa

2. Bruce Naumanin 1967–1968, Dance or Exercise on a Perimeter of a Square, kehon liike piirtäjän käsialana.

formaatin ulottuvuuksilla (esimerkiksi suuri tai pieni pinta-ala, kolmiulotteisuus), sekä omalla tulkinnallaan: kuinka piirtäjä katsoo piirustusalueensa ja/tai jäljennettävää kohdettaan. Havainnoinnin kohde voi olla piirtäjän silmien edessä elävänä tai mallikuvana, tai piirtäjä voi tulkita ideaa tai käsitettä päänsä sisällä. Myös piirtäjän liikkeen fyysisillä ominaisuuksilla on vaikutus piirustukseen. Kyse on piirtämisen performatiivisuudesta, eli tavasta, jolla nähty, kuviteltu, tunnettu ja/tai käsitteellisesti ennakoitu siirtyy piirustusalueelle. (Helmcke 2014, 35.)

2.1 ”Hyvistä” piirustuksista

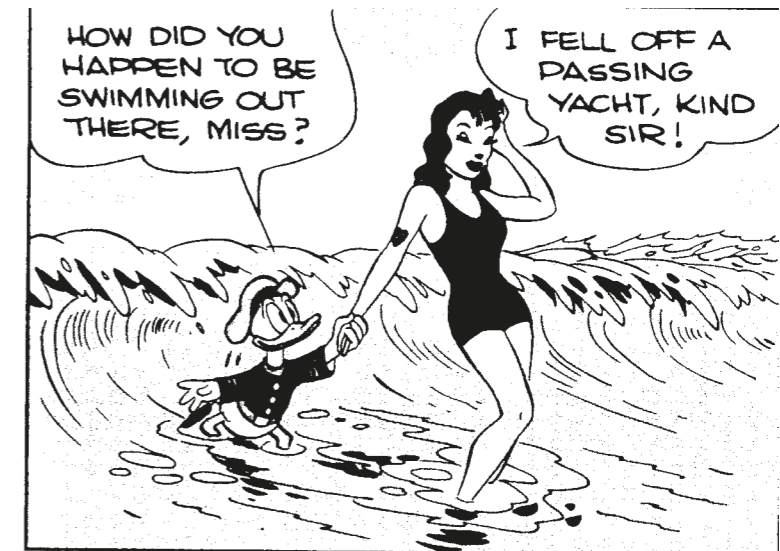
Kuka on ”hyvä” piirtäjä ja millainen ”hyvä” piirustus? Edellä mainituista piirustuksen tekijöistä voidaan vetää johtopäätös, että hyvä piirtäjä valitsee sopivimmat materiaalit, formaatin, metodit ja tulkinnan työhönsä.

Yksi ”hyvän” piirustuksen tavoitteista voidaan sanoa olevan esteettisen elämyksen tuottaminen. Esteettisesti miellyttävien kokemusten antaminen on varmasti monen kuvan päämäärä. On todettu, että epämiellyttävyyden saa katsojan mieluiten kääntämään katseensa muualle. (Hatva 1993, 51.) Onko piirroksen ainoa tarkoitus kuitenkin nähdäksi tuleminen? Esimerkiksi esihistorialliset luolamaalaukset ja -piirrokset tehtiin monesti tulen valossa pimeiden kammioiden seiniin, missä ne eivät komeudesta huolimatta olleet varsinaisesti esillä. Näillä piirroksilla yritettiin joidenkin teorioiden mukaan saada hyvää metsästysonnea henkiyhteyksien kautta. Tällöin nimenomaan piirtämisen toiminta oli tärkeä.

Wassily Kandisky kirjoittaa kirjassaan ”Taiteen henkisestä sisällöstä” taideteoksen sisäisestä elämästä. Teos, jolla on sisäistä elämää, irtaantuu taiteilijastaan ja alkaa elää omaa elämäänsä. Tällöin teoksesta tulee oma persoonansa: itsenäinen, henkisesti hengittävä subjekti. Kandiskyn mukaan ”hyvä” piirustus on vain sellainen, josta mitään ei voida muuttaa tuhoamatta sen sisäistä elämää. Siten teoksen sisäinen elämä olisi ainoa kriteeri, jolla piirustusta (tai taidetta) voitaisiin arvostella. (Kandinsky 1988, 120.)

Jos käytetään mittarina ainoastaan teknistä piirustusosaimista ja materiaalien tuntemusta, ei ”hyvä” piirtäjä välttämättä pysty luomaan teokseensa sisäistä elämää. Toisaalta jokainen meissä tunteita herättävä piirustus ei myöskään ole

välttämättä häikäisevällä tavalla toteutettu. Kandinsky toteaa, että koska taide vaikuttaa tunteeseen, se voi myös vaikuttaa vain tunteen avulla (Kandinsky 1988, 77). ”Hyvän” piirustuksen tulisi siis toisin sanoen herättää katsojassaan tunteita.

3. Carl Barks piirsi Ankkalinnan hahmoja (ja hemaisevia vieraillevia tähtiä) taiturimaisesti havainnoiden päänsisäistä käsitettään ankasta.

4. Rembrandt, tutkielma leijonasta, n. 1660, elävän kohteen havainnointi.

2.2 Viivasta ja kontrastista

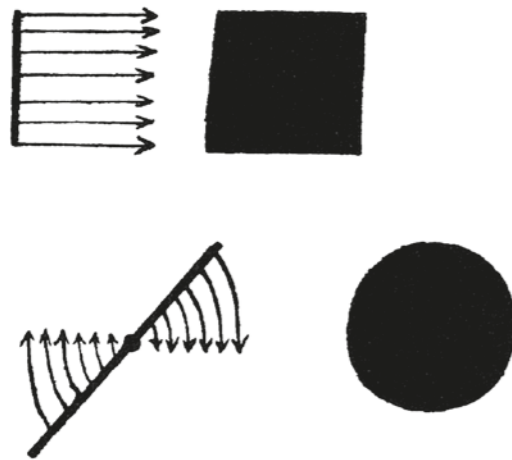
Viiva muodostaa piirustuksen. Se on piirustuksen perustava ilmaisuväline (Helmcke 2014, 37). Viivan laatu antaa piirustukselle sen luonteen ja värin, jotka määrittelevät kuvan kontrastin. Paul Klee määrittelee teoksessaan ”Pedagoginen luonnoskirja” viivan ominaisuuksia tavalla, joka mielestäni auttaa ymmärtämään kontrastia viivapiirroksessa.

5. Kuva 1

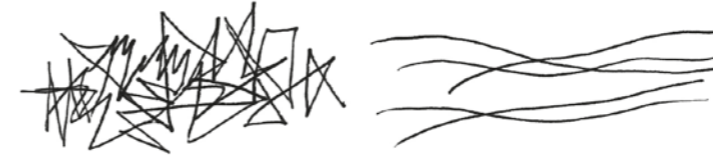

Kuva 1: Aktiivinen viiva liikkeessä, liikkuen vapaasti ilman päämäärää. Liikettä liikkeen vuoksi. Liikkeen aiheuttajana piste, joka siirtyy eteenpäin. (Klee 1997, 6.) Liike synnyttää muotoja, ja muotojen vastakkaisuus synnyttää kontrastia.

6. Kuva 2

Kuva 2: Puhtaasti viivoihin perustuvassa piirroksessa kontrastia ei voi luoda värin avulla. Sen sijaan passiivinen viiva edetessään luoda tasoja, jotka tummuudellaan vaaleaa pintaa vasten tuovat kontrastia kuvaan. (Klee 1997, 9.)

Kuva 3

Kuva 3: Kontrastin voi saada aikaan viivapiirroksessa myös esimerkiksi kulmikkauden vaihtelulla: kulmikkaalla siksakliikkeellä saadaan aikaan toisenlainen resonoiva ilmaisu kuin sen vastakohtalla, tasaisella ja horisontaalisella liikkeellä. (Klee 1997, 66.)

Viivapiirroksen kontrastissa on kyse erilaisten rytmien luomasta vaihtelusta, joka synnyttää kuvaan jännitteitä ja tasapainoja. Myös viivan paksuuden vaihtelu synnyttää tumma-vaalea-kontrastia viivapiirrokseseen.

Jos ajatellaan vapaalla kädellä piirrettyä viivaa liikkuvana pisteenä, voi viivan paksuuden ajatella johtuvan joko pisteen koon muutoksesta tai pisteen etäisyyden muutoksesta. Jos päädytään pitämään viivan paksuuden vaihtelua pisteen etäisyyden muutoksen havainnollistajana, voidaan abstraktissakin viivapiirroksessa nähdä tilallisuutta ja perspektiivisiä ominaisuuksia, jotka voivat tuoda eloa muuten litteään ilmaisuun.

7. Muodot luovat kontrastia.
Picasso, neljä tanssijaa, 1925.
Tussi paperille.

2.3 Pelkistämisestä

Piirtäjä voi jäljentää kohdettaan mahdollisimman tarkasti pienintä piirtoa myöten, tai sallia itselleen enemmän tulkinnanvaraa ja kuvata kohteen jopa täysin abstraktisti. Näiden väliin jää koko spektri havainnoimisen ja kuvaksi siirtämisen metodeja realistisuuden ja pelkistämisen eri asteilta. Modernissa piirtämisessä taiteilijan tulkinnalla ja pelkistämällä on ollut suuri rooli, kun taas esimerkiksi useimmat 1800-luvun taiteilijat suosivat piirroksissaan yksityiskohtaisempaa, realistisempaa tyyliä.

Paul Klee perustelee ihmishahmon pelkistämistä seuraavasti:

Jos minun olisi pitänyt kuvata ihminen ”sellaisena kuin hän on”, olisin joutunut turvautumaan sellaiseen sekavaan viivojen vyyhteeseen, että mistään puhtaisiin kuvaelementteihin perustuvasta esityksestä ei olisi voinut olla puhuttakaan. Lopputuloksena olisi ollut täysin tunnistamaton viivaryteikkö. Sitä paitsi en missään tapauksessa haluaisikaan esittää ihmistä sellaisena kuin hän on, vaan sellaisena kuin hän voisi olla. (Klee 1997, 70.)

Todellisuuden siirtäminen sellaisenaan viivoiksi ei ole mahdollista, joten taiteilijan on joka tapauksessa tyydyttävä pelkistämään näkemäänsä. Kleen mainitsema ”puhtaisiin kuvaelementteihin perustuva esitys” mielestäni usein tuo kuitenkin kohteensa esiin paljon miellyttävämmässä ja selkeämmässä muodossa, kuin esimerkiksi valokuva tai sen tarkka jäljennös.

8. Paul Klee, filosofi, 1940

9. Paul Klee, kissa, 1939

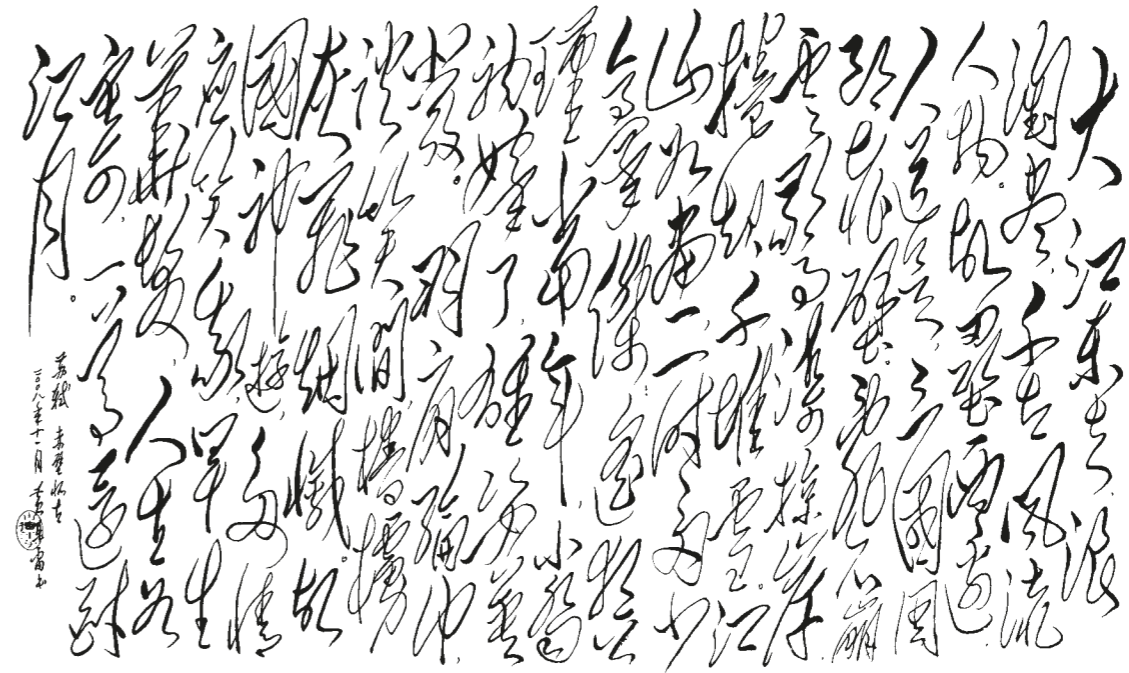
2.4 Viivasta Itä-Aasian visuaalisissa perinteissä

Viivan ilmaisuvoiman tarkastelussa ei kannata tyytyä ainoastaan länsimaisen taiteen tutkimiseen. Itä-Aasian taiteissa viiva ja liike ovat aina olleet tärkeitä elementtejä. Tuhansia vuosia vanhaa viivan ilmaisuvoiman merkitystä korostavaa kalligrafiaperinnettä vaalitaan edelleen ja sillä on suora yhteys myös maalaustaiteeseen.

Japanilaisen kulttuurin ystävien julkaisemassa Hashi-julkaisussa Lars Martinson avaa Itä-Aasian ja länsimaisen taideperinteen eroja viivan osalta. Itäaasialaisessa kalligrafiaperinteessä viivan eloisuus on ollut ensisijaisen tärkeää, eikä sen varjelemiseksi kerran piirrettyä viivaa ole saanut korjata. Siinä, missä lännen maalarit ovat usein häivyttelleet teoksistaan sivelmienjälkiä, on itäaasialaisessa maalaustaiteessa perinteisesti jätetty siveltimen vedot näkyviin tuomaan liikkeen tuntua. Martinson kuvaakin viivaa liikkeen tallenteena. Se on käden liikkeen jälki paperilla, ja siksi luonnostaan edustaa eloisuutta. Itäaasialainen kalligrafia tasapainottelee tämän eloisuuden ja luettavuutta helpottavan vakauden välillä. Eri kirjoitustyylit asettuvat eri kohdille asteikolla eloisuudesta vakauteen. (Martinson 2010, 36.) Myös Itäaasialaisen maalaus- ja kalligrafiataiteen perinteiset materiaalit, sileä paperi, suippokärkiset siveltimeet ja vesiliukoinen tussi, paljastavat viivan liikkeen paljon herkemmin kuin länsimaalaisten taiteilijoiden historiallisesti suosimat tasapaiset siveltimeet ja öljyvärit. (Martinson 2010, 34.)

Kiinalainen kalligrafia -kirjassaan Pentti Seppälä kirjoittaa viivan ominaisuuksista kiinalaisessa kalligrafiassa. Viivan piirtämiseen ei ole kiinalaisten oppien mukaan yhtä oikeaa tapaa, kunhan perusasiat ovat kunnossa: keskity mielesi, pidä vartalosi suorassa ja tasapainossa ja kannattele sivelintä pystysuorassa sormillasi lujalla mutta rennolla otteella. (Seppälä 1985, 48.) Erilaisia viivatyypppejä kalligrafiassa on lukuisia. Viiva voi olla ohutta ja keveää, tummaa ja paksua, märkää, kuivaa, tai jopa näkymätöntä: tyhjän tilan merkitys on myös suuri. Kiinan kalligrafiaperinteessä pyrkimyksenä on vanhojen taolaisten viisauksien mukaan qi:n (氣), kaikkialla luonnossa ja ihmisissä ilmenevän spontaanin elämänvoiman, hyödyntäminen taiteessa. (Seppälä 1985, 53.)

Voimakkaimmin spontaani elämänvoima, qi, on näkyvillä cao shu:ssa (草书) eli kiinalaisessa kursivissa, jota kutsutaan myös ruohokirjoitukseksi. Cao shu -tyylien alle kuuluvista kursivyyteistä etenkin villi Tang-dynastian (618-907) aikana syntynyt kuang cao -tyyli (狂草) herättää tunteita ekspressiivisellä viivallaan. Kuang caossa pyritään kirjoitusmerkkien nopeaan ja pelkistettyyn hahmottamiseen jättämällä joitakin viivakomponentteja kokonaan pois. Merkkejä voidaan myös pienentää ja suurentaa ja yhdistellä keskenään nauhamaisen lennokkaasti. Kuang cao -kirjoituksella voidaan kirjoittaa kokonaisia runosäkeitä nostamatta sivellintä kertaakaan paperista. Kursiivikirjoitus on usein hyvin vaikealukuista, ja se läheneekin tiettyssä mielessä abstraktia maalaustaidetta. (Seppälä 1985, 39.)

10. Huang Lei, kuang cao -kursiivia.

12. Ryoji Nakajima. Rosoinen, kuiva viiva.

11. Eva Black. Paksua, ilmavaa viivaa.

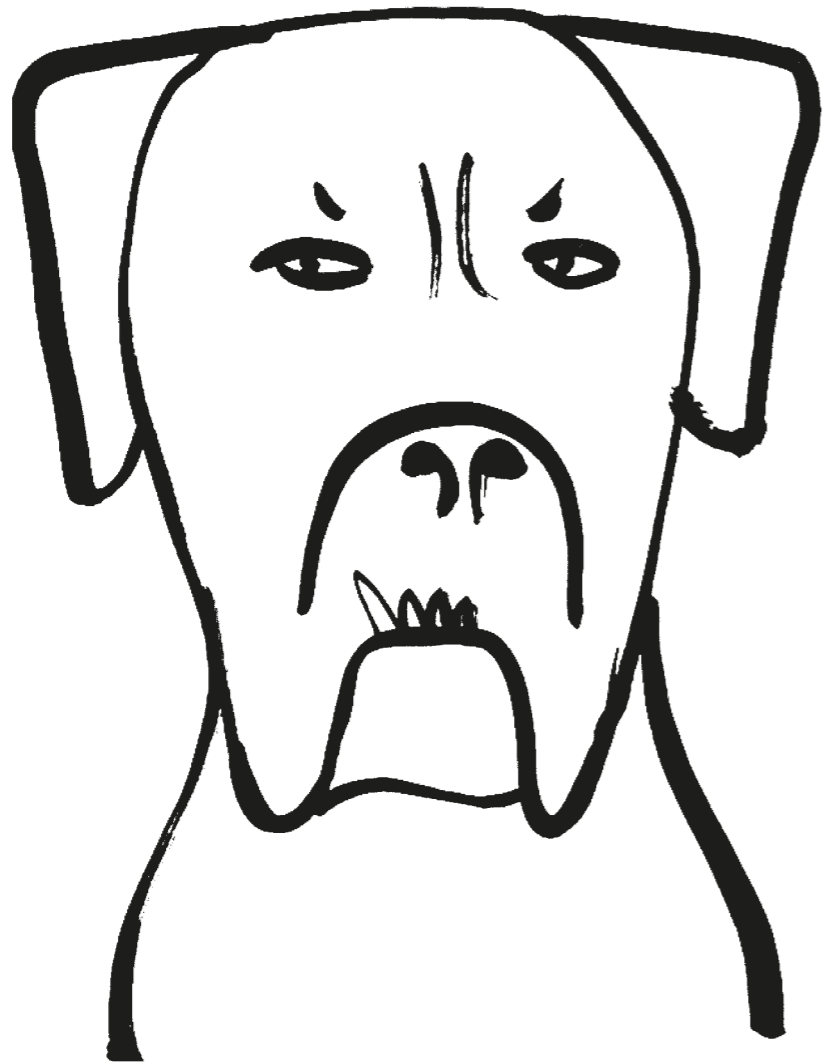
Kiinnostavia viivoja.

3.1 Työn taustat

Kun aloitin opinnäytetyöni suunnittelemisen kaksi vuotta sitten, tiesin, että halusin kuvittaa jotakin, mutta motivaationi ja ajatukseni olivat muissa asioissa. On ollut hyödyllistä imeä vaikutteita ja kypsytellä asioita, vaikka se onkin viivytännyt projektin aikataulua. Kuluneena aikana olen ehtinyt asua Saksassa, tehdä paljon freelancekuvituksia, sekä työskennellä Helsingissä Bond Creative Agency -suunnittelutoimistossa. Nämä kokemukset ovat antaneet hyödyllistä perspektiiviä opinnäytetyöni toteuttamiseen.

Oma kuvitustyylini pohjautuu vahvasti piirtämiseen. Olen käyttänyt paljon japanilaisia sivellinkärkitusseja, jotka kulkevat helposti mukana suljettavan korkin ja sisäänrakennetun mustesäiliön vuoksi, mutta joiden viiva on herkkä ja vaihteleva yksittäisistä karvoista muodostuvan sivellinkärjen ansiosta. En oikeastaan milloinkaan luonnostelee töitani esim. lyijykynällä ennen tussausta. Tämä johtuu osittain siitä, että sivellintä ohjaavan käteni liike on luontevampi, kun se ei seuraa ennalta määrättyä reittiä, ja osittain siitä, että en pidä saman kuvan piirtämisestä ”uudelleen”.

Viivan oikeanlainen paksuuden vaihtelu ja piirrosjäljen rentous miellyttävät silmääni. Teen itse töitä mieluiten fyysisillä materiaaleilla, ja tietokoneella piirretyt viivat näyttävät usein silmääni liian virheettömiltä. Toki tähän auttavat Photoshopin monet tekstuuriominaisuudet ja piirtopöydän kanssa työskentely, mutta koen silti parhaaksi piirtää viivat ja tekstuurit käsin, ja tarvittaessa yhdistellä niitä värien kanssa tietokoneella.

13. Wilfrid Wood. Jäntevää viivaa.

14. Andy Warhol. Ohut, ilmeikäs viiva.

Tietynlainen vaivattomuuden tuntu ja viivan ilmeikkyys ovat kriteereitani kun arvioin omia piirroksiani, ja innostun usein myös muiden kuvittajien töistä, kun näen kiinnostavaa viivatyöskentelyä.

On huomattava, että puhun tässä opinnäytetyössä paljon piirtämisestä, vaikka työvälineeni ovat sivellin ja sivellin-kärkitussi. Voisin aivan yhtä hyvin käyttää termiä viivan maalaaminen, mikä ehkä etenkin prosessin myöhemmissä, paksummalla siveltimellä tehdyissä kuvissa voisi olla kuvaavampi ilmaisu.

3.2 Työn aloitus ja ongelmat viivan kanssa

Tavoitteeni opinnäytetyöni eläinkuvituksia tehdessä ei ollut piirtää sataa tarkkaa lajiopaskuvaa, koska olen nähnyt niitä toteutettuna niin useasti, eikä realistinen ilmaisu ole minulle luonteenomaisin työskentelytapa. Olen huomannut turvautuvani normaalityyliäni realistisempaan ilmaisuun, kun kuvittamani aihe tuntuu vieraalta, eivätkä muodot ja rakenteet löydy vielä muististani. Ehkä siksi koen realistisesti piirtäessäni, etten käytä kuvitukseen koko ilmaisukapasiteettiani.

Halusin tuoda kuviin leikkisyyttä ja persoonallisuutta, jotta aihe ei tuntuisi niin ankealta. Aluksi sorruin kuitenkin liian jäykkään referenssikuvien toisintamiseen. Yritin pysyä mahdollisimman uskollisena Googlen kuvahausta löytämilleni mallikuville. Eläinlajit eivät kuitenkaan olleet tuttuja, kuvat kasveista olivat kaukaa otettuja ja epäselviä, ja se sai minut epäoimään. Hitaasti piirtäessäni viivat kangistuivat ja katkeilivat, eikä hahmoin syntynyt sitä ilmeikkyyttä ja eloa, jota tavoittelin. On huomioitava myös, että käytin huokoista Munkenin paperia, jolla sivellintussin kärki ei liukunut yhtä hyvin kuin myöhemmissä kokeiluissani halvemmalla, sileämmällä kopiopaperilla.

Munken Lynx 160g

Kopiopaperi 100g

Vertailu Pentelin sivellinkärkitussin jäljestä karheapintaisella ja sileämmällä paperilla samalla piirtoliikkeellä ja -voimakkuudella.

1	<i>Abies beshanzuensis</i>	51	<i>Heteromirafa sidamoensis</i>
2	<i>Actinote zikani</i>	52	<i>Hibiscadelphus woodii</i>
3	<i>Aipysurus foliosquama</i>	53	<i>Hucho perryi</i>
4	<i>Amanipodagrion gilliesi</i>	54	<i>Johora singaporensis</i>
5	<i>Antilophia bokermanni</i>	55	<i>Lathyrus belinensis</i>
6	<i>Antisolabis seychellensis</i>	56	<i>Leiopelma archeyi</i>
7	<i>Aphanius transgrediens</i>	57	<i>Lithobates sevosus</i>
8	<i>Aproteles bulmerae</i>	58	<i>Lophura edwardsi</i>
9	<i>Ardea insignis</i>	59	<i>Magnolia wolfii</i>
10	<i>Ardeotis nigriceps</i>	60	<i>Margaritifera marocana</i>
11	<i>Astrochelys yniphora</i>	61	<i>Moominia willii</i>
12	<i>Atelopus balios</i>	62	<i>Natalus primus</i>
13	<i>Aythya innotata</i>	63	<i>Nepenthes attenboroughii</i>
14	<i>Azurina eupalama</i>	64	<i>Neurergus kaiseri</i>
15	<i>Bahaba taipingensis</i>	65	<i>Nomascus hainanus</i>
16	<i>Batagur baska</i>	66	<i>Oreocnemis phoenix</i>
17	<i>Bazzania bhutanica</i>	67	<i>Pangasius sanitwongsei</i>
18	<i>Beatragus hunteri</i>	68	<i>Parides burchellanus</i>
19	<i>Bombus franklini</i>	69	<i>Phocoena sinus</i>
20	<i>Brachyteles hypoxanthus</i>	70	<i>Picea neoveitchii</i>
21	<i>Bradypus pygmaeus</i>	71	<i>Pinus squamata</i>
22	<i>Callitriche pulchra</i>	72	<i>Poecilotheria metallica</i>
23	<i>Calumma tarzan</i>	73	<i>Pomarea whitneyi</i>
24	<i>Cavia intermedia</i>	74	<i>Pristis pristis</i>
25	<i>Cercopithecus roloway</i>	75	<i>Prolemur simus</i>
26	<i>Coleura seychellensis</i>	76	<i>Propithecus candidus</i>
27	<i>Cryptomyces maximus</i>	77	<i>Psammobates geometricus</i>
28	<i>Cryptotis nelsoni</i>	78	<i>Pseudoryx nghetinhensis</i>
29	<i>Cyclura collei</i>	79	<i>Psiadia cataractae</i>
30	<i>Dendrophyllax fawcettii</i>	80	<i>Psorodonotus ebneri</i>
31	<i>Dicerorhinus sumatrensis</i>	81	<i>Rafetus swinhoei</i>
32	<i>Diomedea amsterdamensis</i>	82	<i>Rhinoceros sondaicus</i>
33	<i>Dioscorea strydomiana</i>	83	<i>Rhinopithecus avunculus</i>
34	<i>Diospyros katendei</i>	84	<i>Rhizanthella gardneri</i>
35	<i>Dipterocarpus lamellatus</i>	85	<i>Rhynchocyon sp.</i>
36	<i>Discoglossus nigriventer</i>	86	<i>Risicnemis seidenschwarzi</i>
37	<i>Dombeya mauritania</i>	87	<i>Rosa arabica</i>
38	<i>Elaeocarpus bojeri</i>	88	<i>Salanoia durrelli</i>
39	<i>Eleutherodactylus glandulifer</i>	89	<i>Santamartamys rufodorsalis</i>
40	<i>Eleutherodactylus thorcetes</i>	90	<i>Scaturiginichthys vermeilipinnis</i>
41	<i>Eriosyce chilensis</i>	91	<i>Squatina squatina</i>
42	<i>Erythrina schliebenii</i>	92	<i>Sterna bernsteini</i>
43	<i>Euphorbia tanaensis</i>	93	<i>Syngnathus watermeyeri</i>
44	<i>Eurynorhynchus pygmeus</i>	94	<i>Tahina spectabilis</i>
45	<i>Ficus katendei</i>	95	<i>Telmatobufo bullocki</i>
46	<i>Geronticus eremita</i>	96	<i>Tokudaia muenninki</i>
47	<i>Gigasiphon macrosiphon</i>	97	<i>Trigonostigma somphongsi</i>
48	<i>Gocea ohridana</i>	98	<i>Valencia letourneuxi</i>
49	<i>Heleophryne rosei</i>	99	<i>Voanioala gerardii</i>
50	<i>Hemicycla paeteliana</i>	100	<i>Zaglossus attenboroughi</i>

Lista uhanalaisimmista lajeista

Piirsin tällä tyylillä kuvat 75:stä lajista. Metodini oli robottimaisen säännöllinen: piirsin yhtä lajia noin 5 minuuttia, numeroin kuvan ja siirryin seuraavaan. Piirsin myös listan kasvit tässä vaiheessa. Kuvat eivät olleet huonoja, mutta niistä tuntui puuttuvat oma kädenjälkeni. Niissä ei ollut Kandinskyn mainitsemia sisäistä elämää eikä qi:tä. Myöskään sarjakuvamainen, plastinen viiva, johon yleensä pyrin, ei toteutunut näissä kuvituksissa. Lisäksi kuvat eivät mielestäni olleet tyylillisesti riittävän yhtenäisiä keskenään.

Kuvien jäykkyys häiritsi minua, sillä tahdoin kuvien kiinnittävän huomion myös yksittäin, eikä vain kokonaisuutena. Halusin piirrosten näyttävät ilmeikkäiltä ja söpöiltä, jotta jokainen uhanalainen laji saisi ansaitsemansa huomion. Tuntuisi turhalta tehdä työ sukupuuton partaalla olevista lajeista ja käyttää geneerisiä, ajatuksettomia kuvituksia. Kun skannasin piirrookset ja vertailin niitä yhdessä ja erikseen, ne näyttivät liian persoonattomilta. Niissä ei ollut tarpeeksi tulkintaa ja ilmeikkyyttä, joten päätin piirtää kaikki kuvat uudelleen. Tässä vaiheessa päätin myös jättää kasvit ja sienet pois. Vaikka niiden piirtäminen olisi ollut kiinnostava haaste, valitettavasti monet saatavilla olleet referenssikuvat olivat kehoja ja jarruttivat piirtämisprosessiani. Mikäli olisin päättänyt kuvittaa myös kasvit ja sienet, olisin valinnut niiden kuvaamiseen erilaisen tekniikan. Kukintojen ja lehtien herkkyuden säilyttämiseksi olisi ollut mielenkiintoista tehdä kokeiluja väreillä ja tekstuureilla.

3.3 Toinen kierros

Uudet kuvitukset pelkistä eläimistä syntyivät rennommalla otteella. Vaihdoin myös paperin sileämpään laatuun ja piirsin kuvat isompaan kokoon: kun aiemmin käytin A5-kokoisia Munken Lynx -papereita, tein nyt piirrookset halvalla, sileäpintaaiselle A4-kopiopaperille, jolla tussi liukui paljon sujuvammin. Halusin piirtää uudet kuvat nopeammin, sillä pidempään työskennellessäni tunsin alkavani taas kiinnittää liikaa huomiota yksityiskohtiin. Olen käynyt paljon croquis-piirtämässä, ja sielläkin mielenkiintoisimmat piirrookset mielestäni syntyvät lyhytkestoisissa yhden tai kahden minuutin asennoissa. On ihailtavaa piirtää totuudenmukaisesti pitkä asento luonnollisen näköiseksi, mutta kaikkein kiinnostavimpia ovat minulle silti onnistuneet muutaman viivan tulkinnat asennosta, jossa malli viipyy vain hetken. Tavallaan nämä asennot ovat myös

1	Actinote zikani	51	Heteromirafa sidamoensis
2	Actinote zikani	52	Hydrophilus piceus
3	Aipysurus foliosquama	53	Hucho perryi
4	Amanipodagrion gilliesi	54	Johora singaporensis
5	Antilophia bokermanni	55	Leptopygus batesi
6	Antisolabis seychellensis	56	Leiopelma archeyi
7	Aphanius transgrediens	57	Lithobates sevosus
8	Aproteles bulmerae	58	Lophura edwardsi
9	Ardea insignis	59	Margaritifer
10	Ardeotis nigriceps	60	Margaritifera marocana
11	Astrochelys yniphora	61	Moominia willii
12	Atelopus balios	62	Natalus primus
13	Aythya innotata	63	Nepenthes attenboroughii
14	Azurina eupalama	64	Neurergus kaiserii
15	Bahaba taipingensis	65	Nomascus hainanus
16	Batagur baska	66	Oreocnemis phoenix
17	Bombus terrestris	67	Pangasius sanitwongsei
18	Beatragus hunteri	68	Parides burchellanus
19	Bombus franklini	69	Phocoena sinus
20	Brachyteles hypoxanthus	70	Rhinoceros sondaicus
21	Bradypus pygmaeus	71	Rhinoceros sondaicus
22	Calumma tarzan	72	Poecilotheria metallica
23	Calumma tarzan	73	Pomarea whitneyi
24	Cavia intermedia	74	Pristis pristis
25	Cercopithecus roloway	75	Prolemur simus
26	Coleura seychellensis	76	Propithecus candidus
27	Cryptotis nelsoni	77	Psammobates geometricus
28	Cryptotis nelsoni	78	Pseudoryx nghetinhensis
29	Cyclura collei	79	Rhinoceros sondaicus
30	Dendrocybus sumatrensis	80	Psorodonotus ebneri
31	Dicerorhinus sumatrensis	81	Rafetus swinhoei
32	Diomedea amsterdamensis	82	Rhinoceros sondaicus
33	Dipodomys deserti	83	Rhinopithecus avunculus
34	Dipodomys deserti	84	Rhinoceros sondaicus
35	Dipodomys deserti	85	Rhynchocyon sp.
36	Discoglossus nigriventer	86	Risicnemis seidenschwarzi
37	Dipodomys deserti	87	Risicnemis seidenschwarzi
38	Eleutherodactylus glandulifer	88	Salanoia durrelli
39	Eleutherodactylus glandulifer	89	Santamartamys rufodorsalis
40	Eleutherodactylus thorcetes	90	Scaturiginichthys vermeilipinnis
41	Emydura macquarti	91	Squatina squatina
42	Emydura macquarti	92	Sterna bernsteini
43	Emydura macquarti	93	Syngnathus watermeyerii
44	Eurynorhynchus pygmeus	94	Telmatobufo bullocki
45	Eurynorhynchus pygmeus	95	Telmatobufo bullocki
46	Geronticus eremita	96	Tokudaia muenninki
47	Goceia ohridana	97	Trigonostigma somphongsi
48	Goceia ohridana	98	Valencia letourneuxi
49	Heleophryne rosei	99	Valencia letourneuxi
50	Hemicycla paeteliana	100	Zaglossus attenboroughi

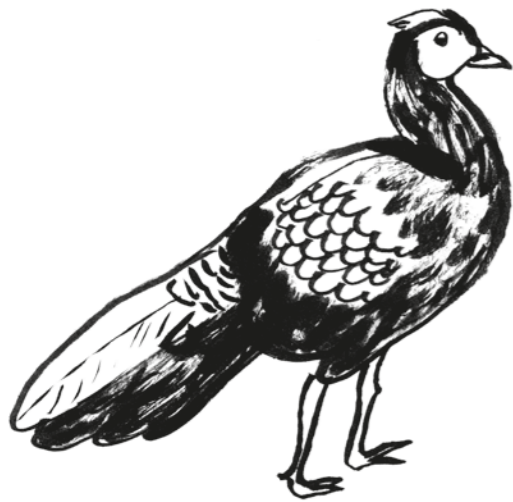
Jätin pois kasvit ja sienet.

Vasemmalla: Rafetus swinhoi (nro. 81) eli punaisen joen jättiläispehmeäkuorikilpikonna, jäykkä ensimmäinen ja rennompia toinen versio.

Alla: Lophura edwardsi (nro. 58), engl. Edwards's pheasant, ensimmäinen ja toinen versio. Pidin jo ensimmäisestä versiosta, mutta toisen kierroksen versio sopii paremmin yhteen muiden ilmeikkäämpien kuvitusten kanssa.

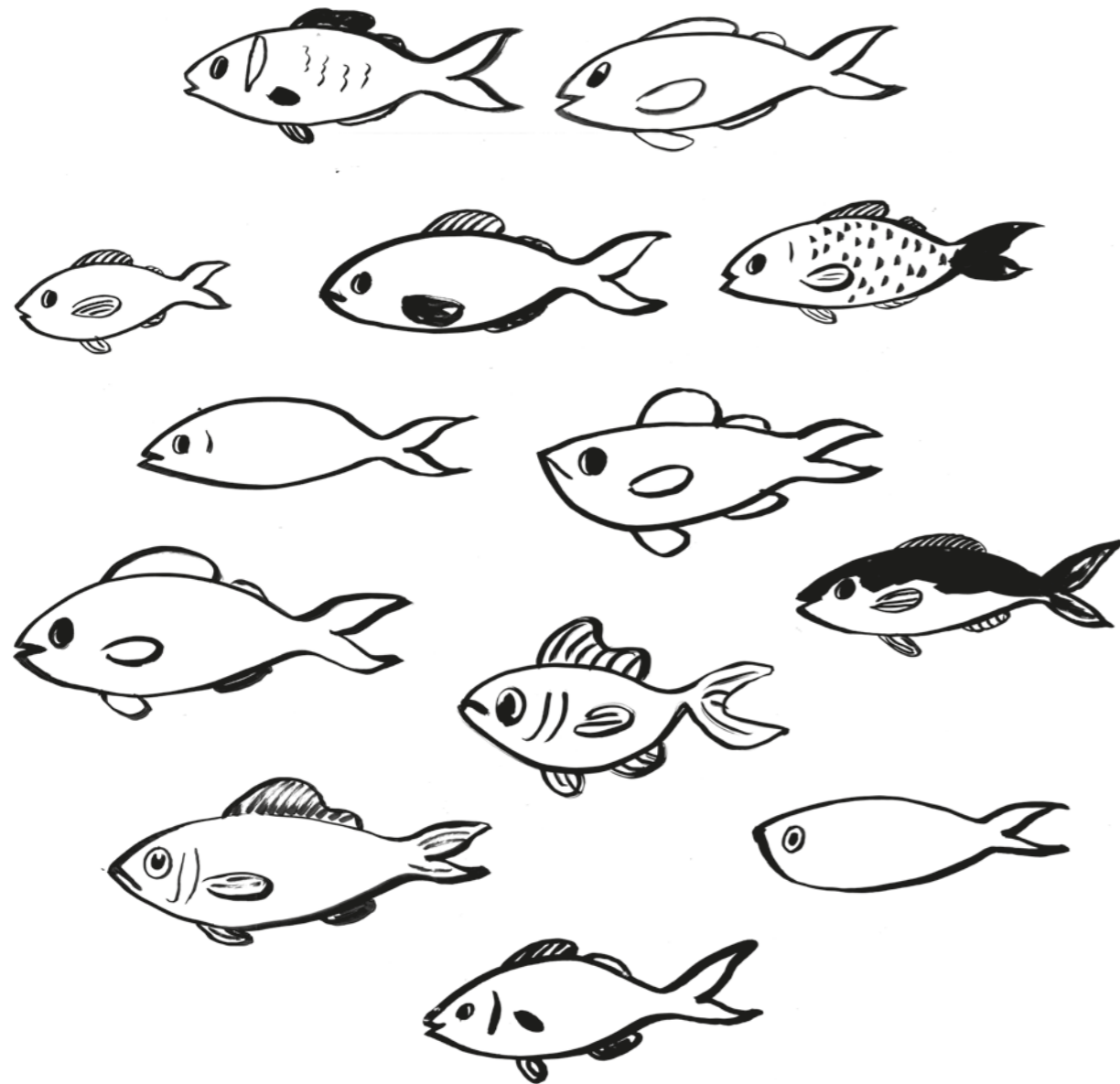
kaikkein luonnollisimpia – kuka tosielämässä seisoo kuin patsas kahdenkymmenen minuutin ajan?

Aloin myös kiinnittää enemmän huomiota siihen, mistä kuvituksista oikeasti pidin, ja mistä en. Sata kuvitusta tuntui projektin alussa niin suurelta määrältä, että hermostuksissani vain koetin selviytyä siitä ja saada kuvitukset purkkiin. Hylättyäni 75 ensimmäistä ”valmista” kuvitusta tajusin kuitenkin, että minun on harjoitettava enemmän laaduntarkkailua. Jos en pitäisi jostain kuvasta, se ei pääsisi mukaan. Päätin piirtää jokaisen eläimen uudestaan niin monta kertaa, että olin tyytyväinen (tämä tosin myöhemmin aiheutti joitakin ongelmia). Jokainen eläin listalla ansaitsi hyvän kuvan. Työpaikalla asiakkaiden ehdoilla työskentely myös vaikutti asenteeni muuttumiseen. Minä itse ainoana asiakkaana ja suunnittelijana mahdollisti suuremman vapauden työn toteuttamisessa, mutta myös suuremman vastuun lopputuloksesta. Kun sain tehdä kaikki päätökset kuvituksista itse, en halunnut tehdä kompromisseja.

Käytin mallina aikaisempia tekemiäni kuvia piirtäessäni eläimet uudelleen. Tämä auttoi minua pelkistämään ilmaisuani ja havaitsemaan ne piirteet, jotka tekivät kulloinkin kuvaamastani lajista omannäköisensä. Jotkut kuvat onnistuivat hyvin tällä toisella yrittämällä: esimerkiksi viereisen sivun kilpikonna ja fasaani päätyivät lopullisten kuvitusten joukkoon tämän näköisinä. Huomasin kuitenkin jääväni jumiin joidenkin eläinten kohdalla. En ollut tyytyväinen ensimmäiseen enkä toiseen yritykseeni, ja mitä useamman kerran piirsin kuvan uudelleen, sitä huonommalta se alkoi näyttää. Tahdoin selkeyttää viivaa ja samaan aikaan tuoda kuvaan ilmeikkyyttä, mutta se ei tuntunut onnistuvan. Pohdin, pitäisikö minun vielä jatkaa kuvan kopioimista, vai tyytyä johonkin versioistani. Picasson kerrotaan sanoneen seuraavasti Matissesta:

Matisse piirtää kuvan, ja sitten kopioi sen. Hän kopioi sen viisi kertaa, kymmenen kertaa, aina selkeyttäen viivaa. Hän on vakuuttunut, että viimeinen, riisutuin, on paras, puhtain, se kaikkein selkein; vaikka tosiasiaa useimmiten se oli ensimmäinen. Piirustuksessa mikään ei voita ensimmäistä yritystä. (Wikiquotes, 2014.)

Päätin laittaa kuvat sivuun ja piirtää vaikean eläimen seuraavana päivänä uudestaan. Tämä näennäisen ilmeinen ratkaisu toimi kuin taika: seuraavan kerran puhtaalta pöydältä

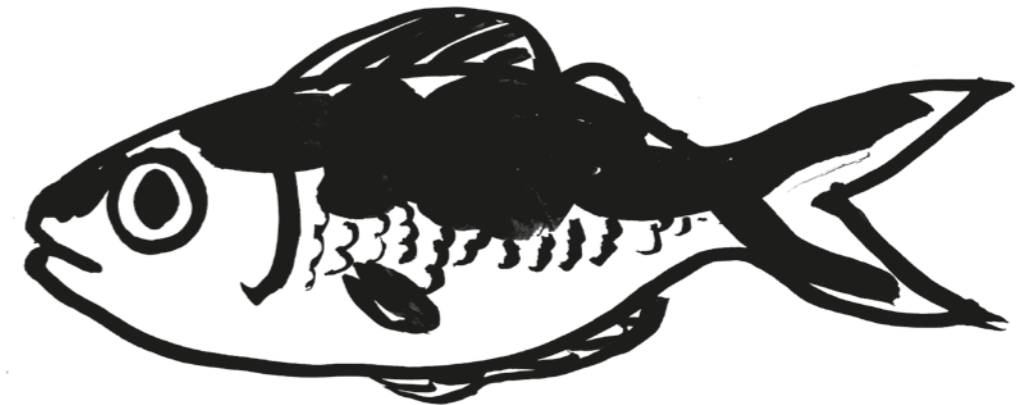
Azurina eupalama (nro. 14). Yksikään näistä kaloista ei kelvannut. Oikealla sivulla valmis nro. 14.

aloittaessani jo ensimmäinen piirros näytti hyvältä. Minulla oli eläimen hahmo mielessäni ja käden liikerata oli edelliseltä päivältä tuttu, mutta piirtämistäni enää ei rajoittanut lukuisten epäonnistuneiden toistojen tuoma kyllästyminen.

3.4 Tyyli muotoutuu

Innostuin uusista ilmeikkäämmistä kuvituksista ja piirsin kaikki eläimet uudelleen. Vapaampi kädenjälki teki työskentelystä rennompaa. Huomasin kuitenkin taas katsoessani kuvia isona kokonaisuutena tietokoneelta, etten ollut täysin tyytyväinen. Osa piirustuksista oli mielestäni liiankin sarjakuvamaisia. Niistä ei enää tunnistanut alkuperäistä eläinlajia, mikä kuitenkin oli koko projektini alkuperäinen kantava ajatus. Söpöyshuumassani piirrokset olivat lipsahtaneet liian neoteenisuuden puolelle: lisäämällä suuret silmät, isomman pään ja ilmeikkään suun olin tehnyt eläimistä poikasmaisemman näköisiä. (Wikipedia, 2014.) Vaikka pyrin pelkistämiseen, en halunnut liian karikatyyrimäistä lopputulosta, joten päätin jälleen piirtää silmäni ärsyttävät kuvat uudelleen.

Olin jo melko hyvässä vaiheessa piirustusten kanssa ja asetellut niitä Photoshopissa julisteformaattiin, kun näytin kuvituksiani ystävälleni. Hän sanoi muiden kuvien näyttävän hyvältä, mutta sammakoiden nousevan esiin erinäköisinä kuin muut kuvitukset. Koetin tarkastella kuvia yhtä objektiivisella silmällä ja tulin samaan tulokseen. Sammakot vaativat lisää työtä. Jäin seuraavana iltana taas töiden jälkeen toimistolle piirtämään sammakoita. Juuri ne olivat ilmaisullisesti kriittinen kohta työssäni.

Sammakoiden anatomia ei ollut minulle entuudestaan kovin tuttu ja raajojen muotoja oli helppo vahingossa liioitella turhan paljon. Listalla oli myös hurja määrä sammakkoja suhteessa muihin eläimiin, joten olin huolissani siitä, miten saisin sammakot erottumaan toisistaan. Ei siis ihme, että monet piirtämistäni sammakoista olivat olleet yksityiskohtaisia.

Mitä enemmän piirsin, sitä enemmän alkoi tuntua, että sivellinkärkitussini ohut kärki rajoitti ilmaisua. Se oli hyvä tarkkaan työskentelyyn ja pienikokoisten kuvien piirtämiseen, mutta vapauttaessani kädenjälkeäni olin alkanut piirtää kuviani isompaan A4-formaattiin ja tietoisesti karsia yksityiskohtia. Ohut sivellinkärkitussi lakkasi tuntumasta optimaaliselta välineeltä, ja otin käyttööni paksun, tuuhean, suippokärkisen siveltimen ja pullollisen nestemäistä tussia.

Oheisista sammakoista näkee, millainen ero paksun siveltimen käytöllä oli kädenjälkeeni. Viimeisestä kuvasta näkee, kuinka viivojen kaaret ovat vapaampia ja sammakolla on enemmän persoonallisuutta. Se ei ehkä ole joukon söpöin, mutta jos pitäisi arvata, mikä neljästä sammakosta loikkaa ulos paperista ja alkaa kurnuttaa, valitsisin rivin alimman.

On mielenkiintoista ja hyödyllistä vertailla saman kuvituksen eri versioita keskenään. Se myös auttoi paljon työn tekovaiheessa miettiessäni, minkä tyylistä ilmaisua halusin piirustuksiini. Seuraavilla sivuilla esittelen piirustusprosessiani valittujen lajien osalta. Ylimpänä vertailuissa on ensimmäinen versio, välissä matkalla syntyneitä piirroksia, ja alimpana julisteeseen päätyneet kuvitus. Monessa tapauksessa pidin myös ensimmäisestä piirroksistani tai välivaiheiden kuvituksista, mutta lopullisen valitani määräsi kuvain istuvuus kokonaisuuteen.

Telmatobufo bullocki (nro. 95), engl. Bullock's false toad. Esimerkkejä ajatusprosessistani.

a. Liian "hengetön". Sammakko on myös vähän liian laiha.

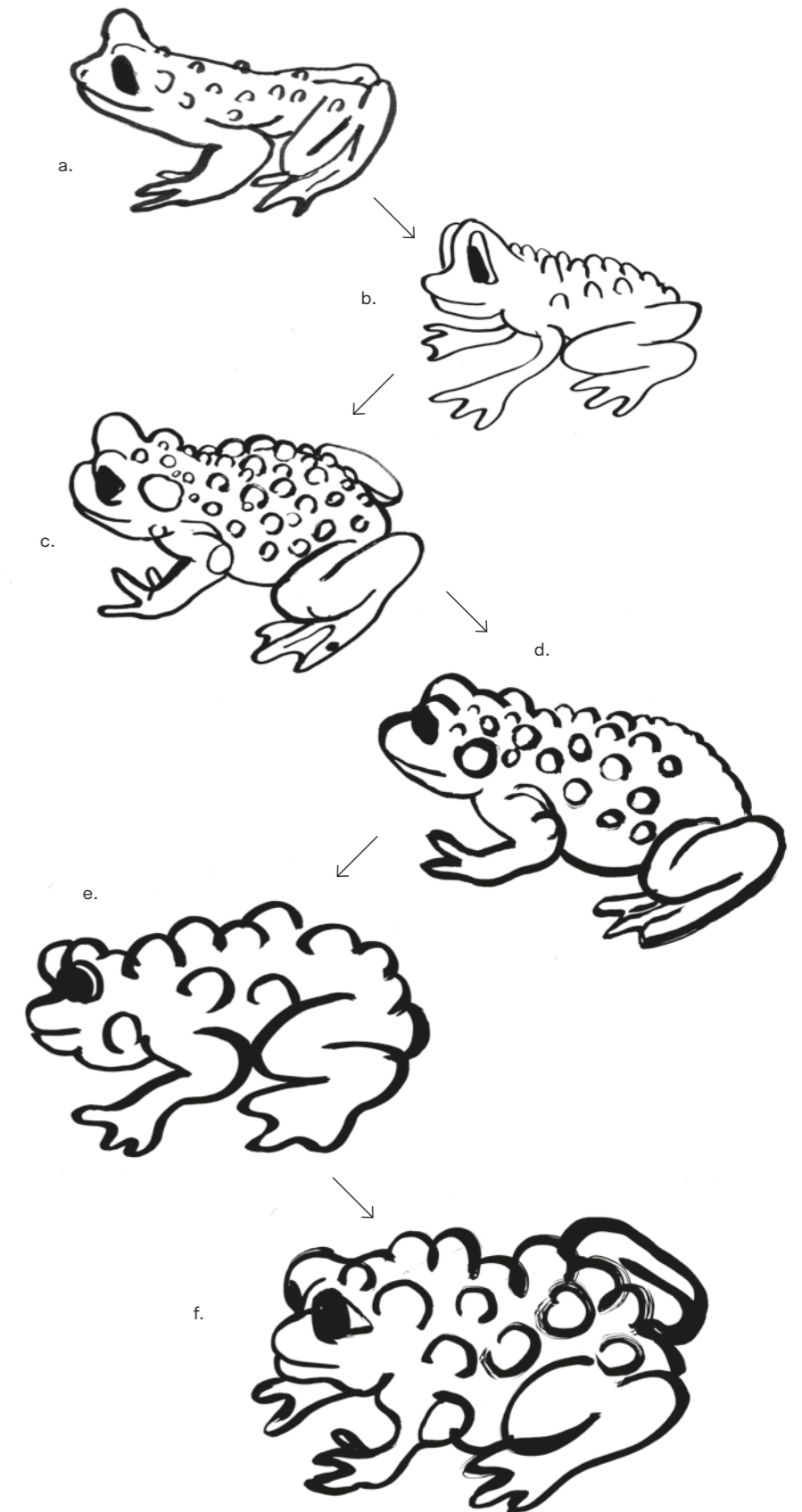
b. Liian neoteeninen. Tämän sammakon sarjakuvamaiset piirteet rupesivat häiritsemään minua.

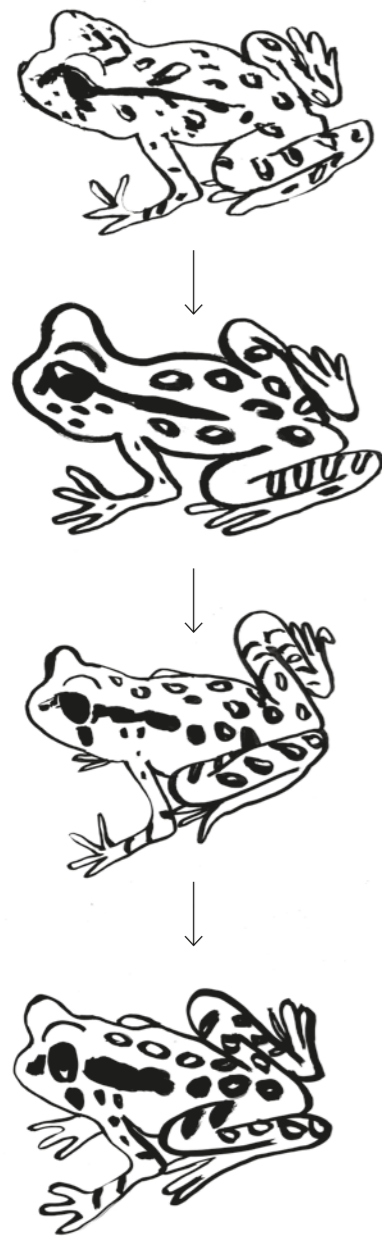
c. Liian yksityiskohtainen. Tätä sammakkoa ystävänä moitti liian monimutkaiseksi.

d. Liian ärsyttävä. Sammakko näyttää liian bodarilta.

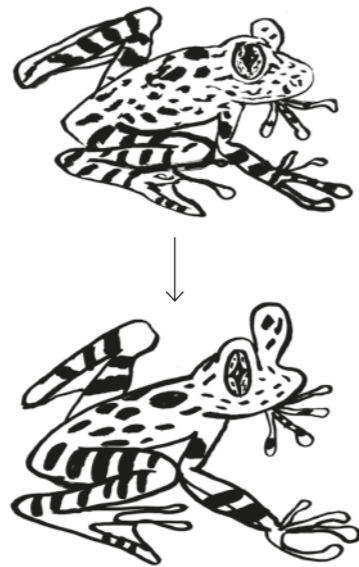
e. Liian inhottavan näköinen. Sammakkoa ei tunnista alkuperäisen lajin edustajaksi.

f. Lopullinen versio. Tämän sammakon luonteikkuteen ja viivan elävyyteen olin tyytyväinen.

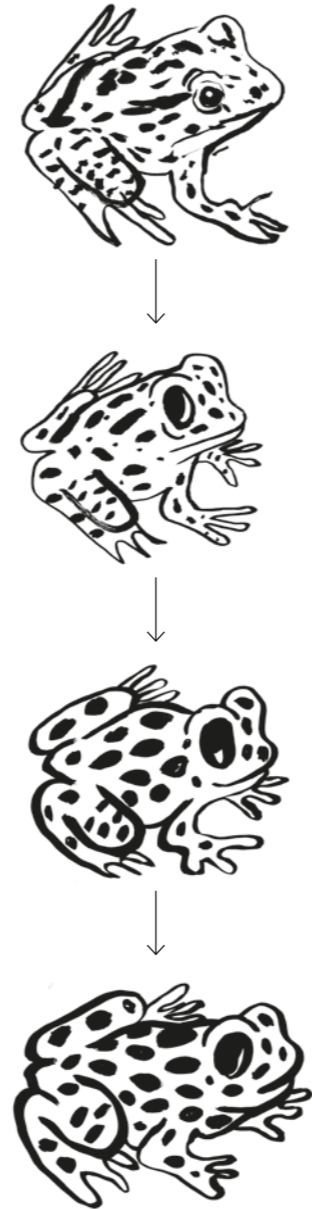

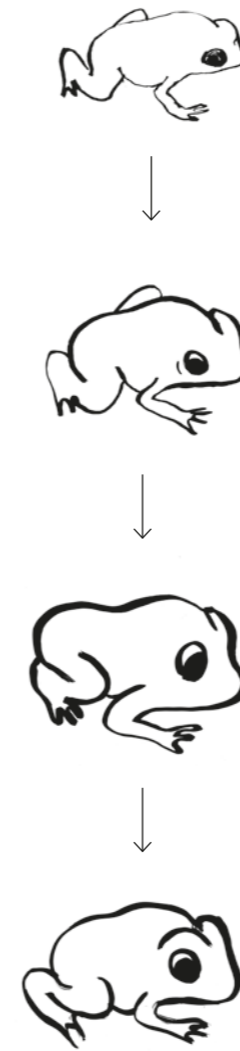
Leiopelma archeyi (nro. 56), engl.
Archer's frog.

Heleophryne rosei (nro. 49), engl.
Table Mountain ghost frog.

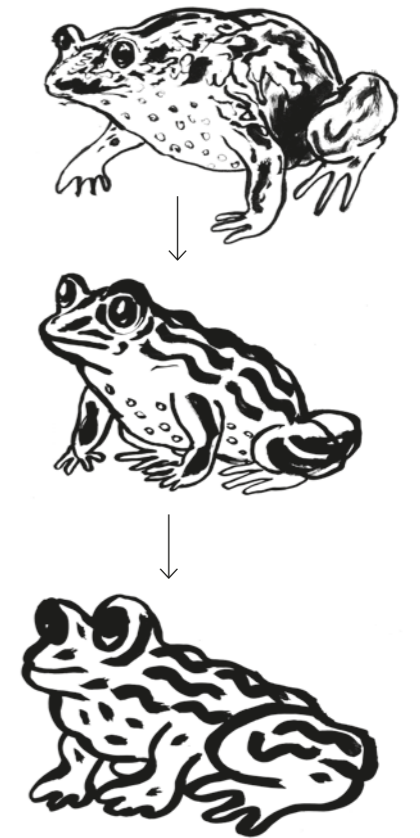
Lithobates sevosus (nro. 57), engl.
Mississippi gopher frog.

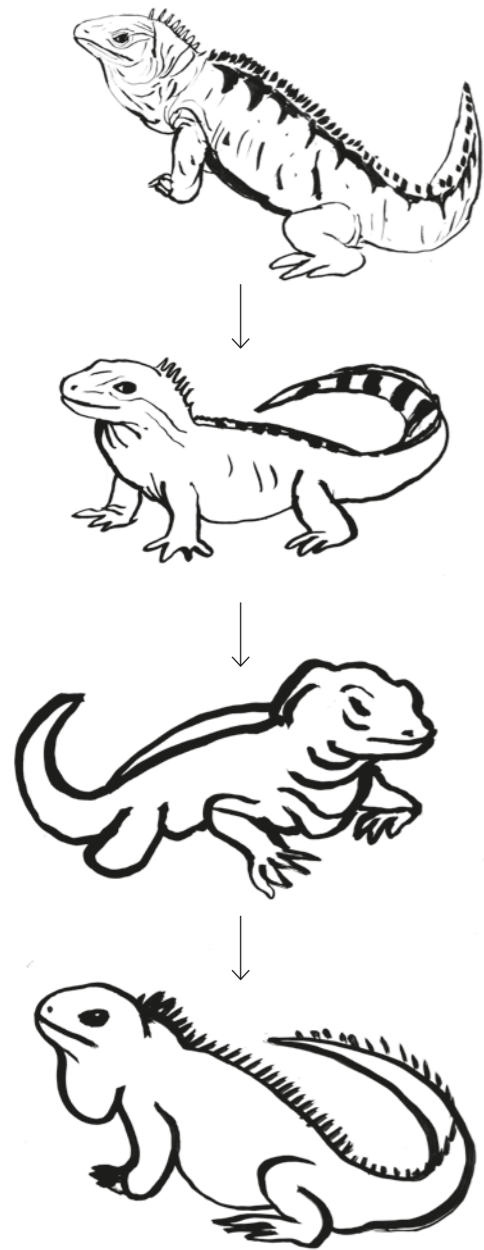
Eleutherodactylus thorcetes (nro. 40).

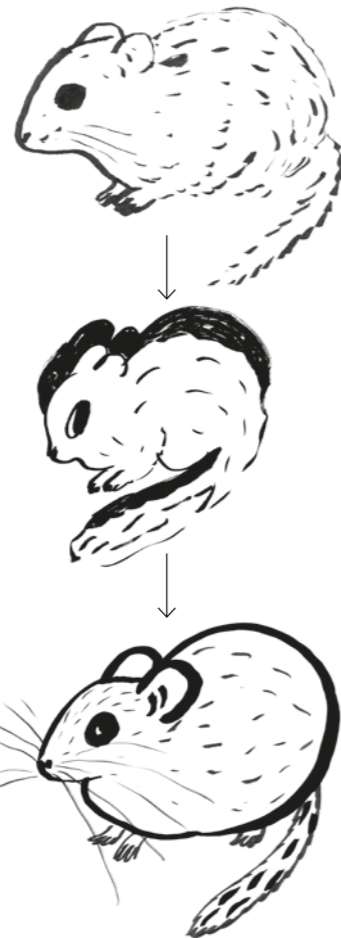
Eleutherodactylus glandulifer (nro. 39).

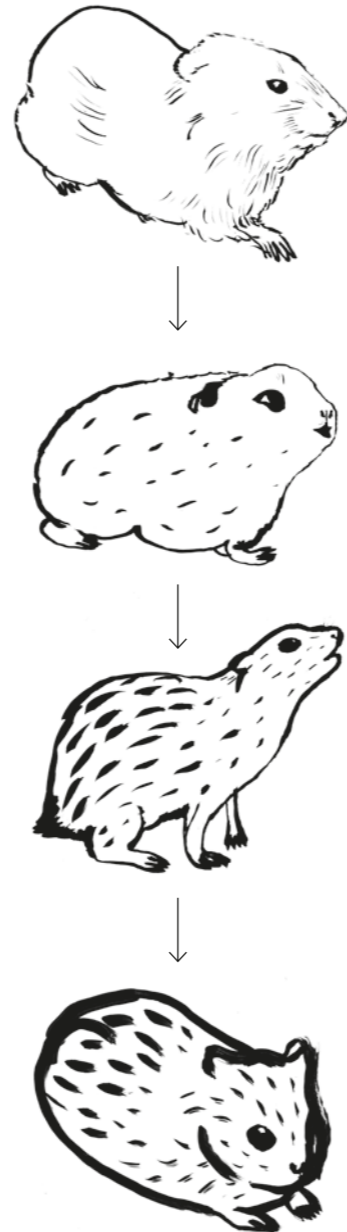
Discoglossus nigriventer (nro. 36),
engl. Hula painted frog.

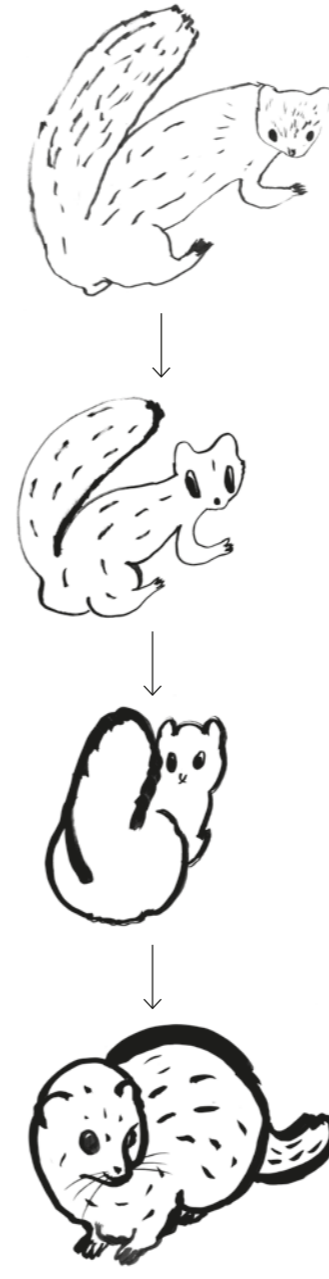
Cyclura collei (nro. 29) eli jamaikaniguani.

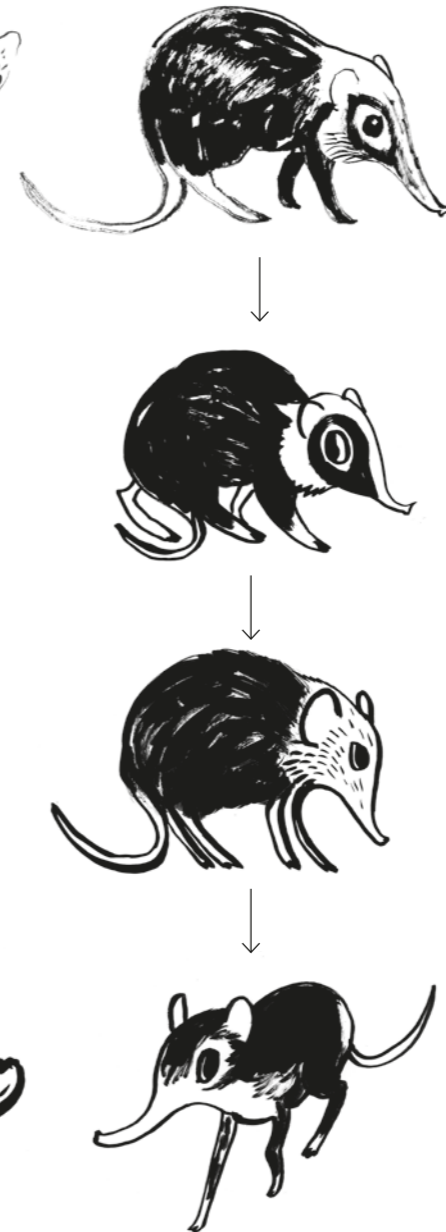
Tokudaia muenninki (nro. 96), engl. Muennink's spiny rat.

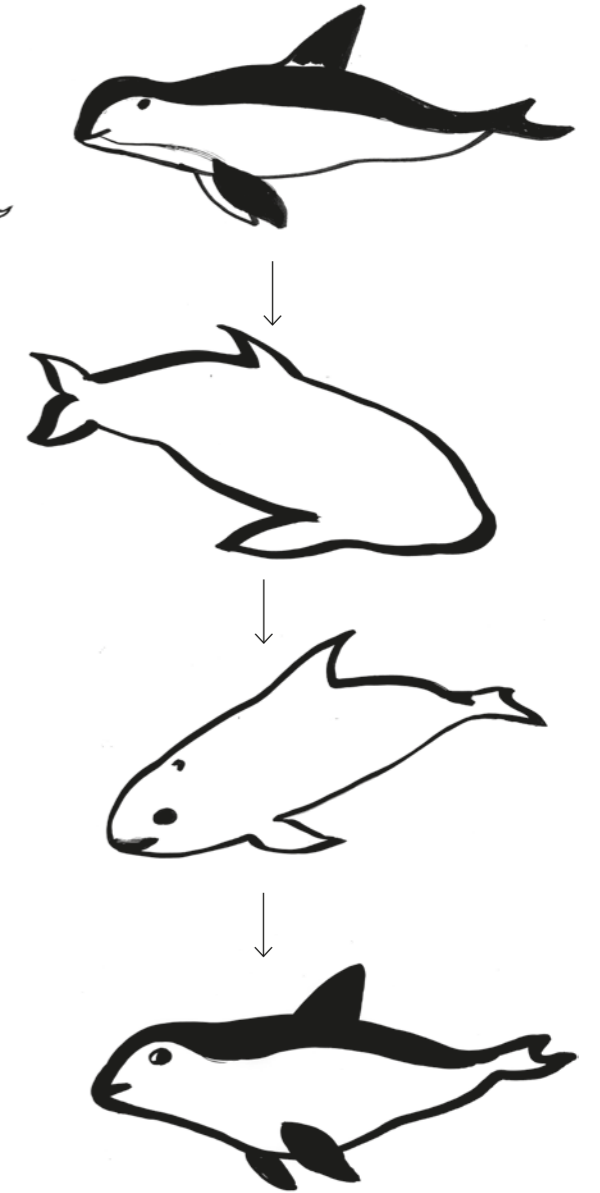
Cavia intermedia (nro. 24), engl. Santa Catarina's guinea pig.

Salanoia durrelli (nro.88), engl. Durrell's vontsira.

Rhynchocyon sp. (nro. 85), eräänlainen elefanttipäästäinen.

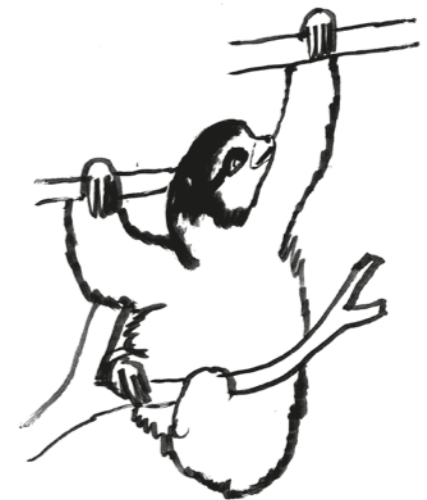
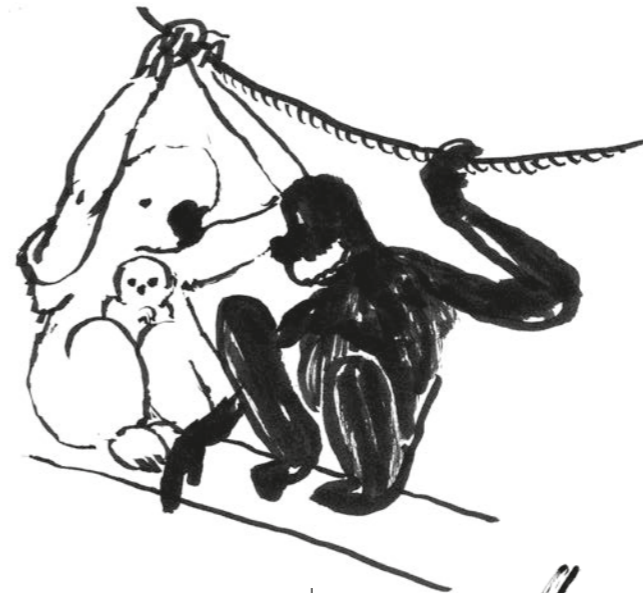

Phocoena sinus (nro. 39), engl. the Vaquita.

Propithecus candidus (nro. 76) eli silkkisifaka.

Cercopithecus roloway (nro. 25), engl. Rolloway monkey.

Nomascus hainanus (nro. 64) eli hainaningibboni.

Bradypus pygmaeus (nro. 21), engl. Pygmy three-toed sloth.

Julisteen koostaminen kuvituksista vei aikaa. Yli seitsemänkymmenen kuvan asettelu tasapainoisesti laajalle alueelle kysyi hermoja, mutta olen lopputulokseen tyytyväinen.

Somitteluvaiheessa huomasin monta kertaa jonkun kuvan näyttävän vielä liian hennolta tai erilaiselta kuin muut. Piirsin nämä kuvat vielä uudestaan, kunnes pinta näytti harmoniselta ja tasaväriseltä. Julisteen tekeminen helpotti paljon kuvituskokonaisuuden hahmottamisessa ja yhtenäistämässä. Jos olisin tehnyt kuvituksista esimerkiksi yhden alkuperäisen ideani mukaan vain lehden, jolla kuvat olisivat olleet omilla sivuillaan, olisi ollut paljon vaikeampaa saada kokonaisuudesta eheä.

Valmiin julisteen tulostan 70cm x 100cm -kokoon. Iso formaatti on näyttävä ja antaa tilaa piirustuksilleni. Vaikkeivät kuvitukset pääsekään esiintymään aivan originaalikoossaan, ne ovat silti tarpeeksi suuria helposti tutkailtaviksi.

Projektin alussa halusin yksinkertaistaa kuvallista ilmaisua ja kehittää kuvitusosaamistani. Koen onnistuneeni pyrkimyksessäni. Prosessin kautta löysin uusia työskentelytapoja: vaihdoin tutun sivellinkärkitussini vaikeammin hallittavaan isoon siveltimeen ja aloin työskennellä suuremman formaatin parissa. Fyysisten materiaalien lisäksi laajensin myös ajatteluani lähdekirjallisuuden innostamana. Opin myös tuntemaan 74 uhanalaista eläinlajia, joiden kansanvälisten suojeluyritysten toivon ottavan tuulta alleen.

Loppuformaatti kuvituksilleni ei ollut koskaan projektini pääosassa, mutta olen tyytyväinen, että sitä tuli mietittyä. Juliste ei ole vielä tullut painosta, mutta uskon, että sen suuri koko ja näyttävyys tekevät oikeutta eläinten oikeuksia ajavalle aiheelleni. Olen myös tyytyväinen kirjallisen raporttini kuvitusliitteeseen, jossa esitän kaikki tekemäni lopulliset kuvitukset originalikoossaan.

Yhteenvetona sanoisin, että tavoitteeni yhtenäisen kuvituskokonaisuuden luomisesta täyttyi. En myöskään toivo, että minulla olisi ollut enemmän aikaa työn toteuttamiseen, sillä kuvitukset ovat valmiita. Voin hyvin kuvitella käyttäväni niitä myöhemmin osana jotakin muuta työtä tai painattaa lisää julisteita, mutta se on toinen projekti.

Haluan kiittää Lauri Toikkaa kaikista kommentteista, Kanerva Karpoa oppoimisesta ja kirjallisesta avusta, Saara Toikkaa oikolukuavusta, Mikko Varakasta hyödyllisistä kommentteista koskien sammakoita, Muotsikkaa mukavista vuosista sekä Bond Creative Agencyä tuesta projektin kanssa kun aikataulu tuntui mahdottomalta.

Kirjallisuus

Baumgartner, Stig: Viivan painovoimaa. Viivan filosofia, Kuvataideakatemia / Taideyliopisto, 2014

Hatva, Anja: Kuvittaminen. Rakennustieto Oy. Helsinki. Karisto Oy 1993

Helmcke, Aline: Viiva ja liike. Viivan filosofia, Kuvataideakatemia / Taideyliopisto, 2014

Kandinsky, Wassily: Taiteen henkisestä sisällöstä. Kustannusosakeyhtiö Taide Helsinki, 1988

Klee, Paul: Pedagoginen luonnoskirja Modernista taiteesta. Kustannusosakeyhtiö Taide Helsinki, 1988

Martinson, Lars: Mikä tekee kirjoituksesta kalligrafiaa. Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry, 2010

Seppälä, Pertti: Kiinalainen kalligrafia. Taideteollisuusmuseo, 1985

Slive, Seymour: Introduction: Drawings of Rembrandt. Dover Publications, 1965

Sähköiset

Neoteny. Wikipedia. <http://en.wikipedia.org/wiki/Neoteny> Haettu 16.11.2014.

Pablo Picasso on Matisse. Wikiquotes. http://en.wikiquote.org/wiki/Henri_Matisse Haettu 14.11.2014.

The world's 100 most threatened species. Wikipedia. http://en.wikipedia.org/wiki/The_world's_100_most_threatened_species Haettu 20.08.2014.

Fiona Harvey. 2012. The expendables? World's 100 most endangered species listed. <http://www.theguardian.com/environment/2012/sep/11/100-most-endangered-species-listed> Haettu 14.11.2014.

Kuvälähteet

(1.) Matisse, Henri: Nude from the back. <http://www.henri-matisse.net/drawings/el.html> Haettu 14.11.2014.

(2.) Nauman, Bruce: Dance or Exercise on a Perimeter of a Square. http://www.closky.info/images/Bruce_Nauman,_Dance_or_Exercise_on_the_Perimeter_o.jpg Haettu 19.11.2014.

(3.) Barks, Carl: Donald and Madame X. <http://vovatia.files.wordpress.com/2014/02/donald-and-madame-x.jpg> Haettu 15.11.2014.

(4.) Rembrandt: Drawings of Rembrandt. Dover Publications, 1965

(5.&6.) Klee, Paul: Pedagoginen luonnoskirja Modernista taiteesta. Kustannusosakeyhtiö Taide Helsinki, 1988

(7.) Picasso, Pablo: Der Zeichner 1893-1929. Diogenes 1981

(8.) Klee, Paul: Eidolae Erstwhile Philosopher, 1940. <https://bcartsinsider.files.wordpress.com/2012/09/mcmullen-eidolae28094erstwhile-philosopher-1940.jpg> Haettu 12.11.2014.

(9.) Klee, Paul: Katze lauert, 1939. http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Paul_Klee_Katze_lauert_1939.jpg Haettu 12.11.2014.

(10.) Huang Lei. http://tupian.baik.com/a1_31_56_01300001186021130149563410274.jpg.html?prd=citiao_tuce_zhengwen Haettu 18.11.2014.

(11.) Black, Eva: ONE / Cream. http://society6.com/evablackdesign/one--a_print Haettu 14.11.2014.

(12.) Nakajima, Ryoji: Two tone. <https://www.behance.net/gallery/10300195/A-RECORD-OF-LIVING-THINGS> Haettu 14.11.2014.

(13.) Wood, Wilfrid: Dog drawing. <http://www.itsnicet-hat.com/articles/wilfrid-wood-dogs> Haettu 17.11.2014.

(14.) Warhol, Andy: Sam. <http://matome.naver.jp/odai/2139037348164225001/2139037543065828203> Haettu 17.11.2014.

